

Nascholing

Talen geen prioriteit

Sinds 1 september 1996 is de nascholing in Vlaanderen bij decreet vraaggestuurd. Dat lezen we in *Klasse*. Scholen bepalen voortaan zelf wat voor nascholing ze willen of nodig achten. Ze krijgen er dan ook centen voor. Dit jaar is dat net geen 1000 frank per leerkracht, maar tegen het jaar 2003 zal het bedrag gestegen zijn tot 4000 frank. Voor sommige, vooral kleine scholen betekent dit spaarzaam omspringen met de centen. Naar interne behoeften peilen en zelf met een eisenpakket naar de nascholers stappen is de boodschap.

Vorig trimester nog onderzocht het Departement Onderwijs de nascholingsbehoeften en -problemen van 566 Vlaamse basis- en secundaire scholen.¹ Er blijkt een sterke vraag naar nascholing uit de vernieuwingen in het onderwijs. Van de didactische onderwerpen willen scholen vooral nascholing rond leren leren (38%), werken met sociale vaardigheden (33%), leermoeilijkheden (33%) en zorgverbreding (24%). Bij de vakinhoudelijke onderwerpen willen ze vooral nascholing rond informatica (23%), talen (21%), wiskunde (20%) en expressie (20%). De meeste nascholingscentra melden de laatste tijd overigens een groeiende belangstelling voor nascholing. De tijd dat slechts

twintig leraars zich inschreven voor een studiemiddag rond schrijfvaardigheid is lang voorbij. En dat is maar goed ook.

Maar dat scholen behoefte hebben aan bepaalde nascholing betekent nog niet dat ze het onderwerp in kwestie een prioriteit voor het beleid van de overheid vinden. Zo vindt slechts 4% van de scholen nascholing rond talen een prioriteit (tegenover een behoeftepercentage van 21, zie boven). Is die grote kloof op communicatief vlak een gemiste kans? Uiteindelijk peilt de overheid toch naar de nascholingsbehoeften om ermee rekening te houden in haar beleid. Het eerste jaar formuleerde de overheid nog zelf, vanuit eigen inzicht, een aantal nascholingsprioriteiten. Nascholingscentra konden voorstellen doen binnen die prioriteiten en een selectie werd door de overheid gefinancierd. Hoefden de leerkrachten (en de scholen) tenminste niet te diep in hun portemonnee te tasten. Dit jaar dient het onderzoek van de nascholingsbehoeften mee als basis voor het vastleggen van zeven prioriteiten. Geen talen daarin, wel nieuwe media, vakoverschrijdende eindtermen, schoolleiderschap, school- en nascholingsbeleid, functiebeschrijving en evaluatie, interne kwaliteitsbevordering en zorgverbreding.

Is nascholing rond talen dan niet prioritair? Allicht een foute conclusie. Scholen zien met eindtermen, zorgverbreding, zelfevaluatie enz. vooral de onderwijsvernieuwing op zich afkomen en willen in de eerste plaats daarrond vorming, wat logisch is. Voorts vindt geen enkele school dat er een tekort aan nascholingsmogelijkheden is. Integendeel, scholen spreken van een overaanbod. Het is volop selecteren geblazen. Zeker voor talen. Maar hoe selecteren, dat

is de vraag. Hoe besteden we die krappe portefeuille het best? Een kleine suggestie voor het vormingsaanbod voor talen: ga op zoek naar combinaties, vraag naar vakoverschrijdende eindtermen in taalonderwijs, nieuwe media in de les literatuur, evaluatietechnieken in het taalvaardigheidsonderwijs enz. Algemene onderwijsvernieuwing als bijkomend criterium dus bij de keuze van workshops rond taalonderwijs. Of twee vliegen in een klap op het budget.

Jan T'Sas
Julius de Geyterstraat 22
2660 Hoboken

Noot

- 1 Anne Van Cauwenberghe & Hilde Coucke: 'Nascholing in Vlaanderen. De vraagzijde in kaart gebracht. Rapport marktonderzoek 1997.'

GRATIS VERKRIJGBAAR BIJ DE CEL NASCHOLING VAN HET
DEPARTEMENT ONDERWIJS, KONINGSSTRAAT 138 (LOKAAL 514),
1000 BRUSSEL, TEL. (02)211 45 81, FAX (02)211 45 35,
E-MAIL: ANNE.VANCAUWENBERGHE@VLAANDEREN.BE
OF
HILDE.COUCKE@VLAANDEREN.BE

